Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

ARREST

Nr. 215.808 van 18 oktober 2011

G./A. 197.615/VI-18.773

In zake: **de vereniging zonder winstoogmerk FEMARBEL,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marie VASTMANS, advocaat,
Tedescolaan 7
1160 Brussel,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Vice-Eerste Minister en Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Pierre SLEGERS en Mr. Céline POUPPEZ, advocaten,
Terhulpsesteenweg 178
1170 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 6 september 2010 ingediende verzoekschrift, waarbij de vereniging zonder winstoogmerk FEMARBEL de nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit van 22 juni 2010 betreffende uitvoering van het attractiviteitsplan voor het verpleegkundig beroep wat betreft de premies voor de titels en bijzondere beroepsbekwaamheden en onregelmatige prestaties;

Gezien het administratief dossier;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer Laurent JANS, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2011, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 28 september 2011;

Gehoord het verslag van de heer David DE ROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Anthony POPPE, loco Mr. Marie VASTMANS, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. Céline POUPPEZ, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer Laurent JANS, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. Artikel 59*quater* van de programmawet van 2 januari 2001, ingevoegd bij artikel 57 van de wet van 10 december 2009 houdende diverse bepalingen inzake gezondheid, bepaalt het volgende:

" Art. 59quater. De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de initiatieven voor de bevordering van de aantrekkelijkheid van de gezondheidszorgberoepen waarvan de financiële weerslag door de overheid ten laste wordt genomen. Deze initiatieven kunnen betrekking hebben op de werkomstandigheden, de vergoedingsvoorwaarden, arbeidsduurvermindering en vermindering van de werklast, opleiding, kwalificatie en vorming en betrokkenheid in het besluitvormingsproces. De Koning bepaalt de nadere regels met het oog op de vaststelling van de financiële weerslag, het bedrag en de betaling van de financiële tegemoetkoming.

Daartoe kan de Koning :
1° de gegevens aanduiden op basis waarvan de tegemoetkoming wordt bepaald;
2° de overheidsdiensten aanwijzen die deze gegevens moeten verzamelen en verwerken;
3° de wijze bepalen waarop de tegemoetkoming moet worden berekend;
4° de periode vastleggen waarop deze tegemoetkoming van toepassing is;
5° de natuurlijke of rechtspersoon bepalen waaraan de tegemoetkoming moet worden betaald en de tijdstippen waarop dit moet gebeuren;
6° de voorwaarden bepalen waaronder deze tegemoetkoming verschuldigd is;
7° de rechthebbende bepalen van de tegemoetkoming;

8° de overheidsdiensten aanwijzen, belast met de berekeningen en de betaling van deze tegemoetkoming en met het toezicht op de aanwending ervan;
9° het gedeelte aanduiden van de financiële weerslag van de tegemoetkomingen welke door de begroting van het Rijk ten laste zal worden genomen of het gedeelte dat ten laste valt van de begroting inzake de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.".

Deze bepaling vormt de rechtsgrond van het bestreden koninklijk besluit van 22 juni 2010. De voornoemde wet van 10 december 2009 is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 31 december 2009 en is in werking getreden op 10 januari 2010.

Uit de memorie van toelichting van de wet van 10 december 2009 blijkt het volgende:

" De Algemene Raad van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering heeft in zijn vergadering van 13 oktober 2008 een aantal maatregelen goedgekeurd die de aantrekkelijkheid van een aantal gezondheidszorgberoepen moeten bevorderen. Specifiek voor 2009 gaat het om de vergoeding van ongemakkelijke prestaties die voor 22 uur 's avonds worden gepresteerd en waarvoor er geen toeslag voor onregelmatige prestaties bestaat en om de verbetering van de financiering van de permanente opleiding voor het verpleegkundig personeel.

Deze initiatieven kaderen in het "meerjarenplan voor de versterking van de aantrekkelijkheid van het verpleegkundig beroep" van de Minister van Sociale zaken dat is opgenomen in de algemene beleidsnota die is besproken in de Kamer op 31 oktober 2008 en waarin 4 actiedomeinen zijn opgenomen: vermindering van de werklast en de stress, kwalificaties, bezoldiging, sociale erkenning en betrokkenheid bij het besluitvormingsproces.

De toevoeging van een hoofdstuk II*ter* in de programmawet van 2 januari 2001 laat toe dat de Koning een regeling kan uitwerken voor de tenlasteneming van de financiële weerslag van initiatieven die de aantrekkelijkheid van gezondheidszorgberoepen bevorderen.

De tekst werd aan het advies van de Raad van State aangepast (Parl. St. Kamer GZ 2008-2009, nr. 2172/001, 30)".

2. Op 4 maart 2010 is een politiek kaderakkoord gesloten betreffende het "attractiviteitsplan-maatregelen 2010", inzake de premies met betrekking tot de titels en bekwaamheden voor het verpleegkundig beroep en de toeslagen voor avond- of nachtprestaties. Dit akkoord is gesloten tussen de federale regering en de representatieve organisaties van werknemers en werkgevers.

Op 24 maart 2010 is een protocolakkoord nr. 2010/01 van het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten gesloten, met dezelfde inhoud.

Er zijn eveneens onderhandelingen gevoerd voor de privésector om een collectieve arbeidsovereenkomst te sluiten met betrekking tot dezelfde maatregelen als die welke voortvloeien uit het protocol van 17 maart 2010 (in het paritair comité voor de gezondheidsdiensten), maar deze hebben tot geen resultaat geleid.

3. De kamers zijn ontbonden op 6 mei 2010.

4. Wat het ontworpen koninklijk besluit betreft:

- heeft de inspectie van Financiën, volgens de aanhef van het bestreden besluit, op 17 en 21 mei 2010 haar advies gegeven;

- heeft de Staatssecretaris voor Begroting, die op 17 mei 2010 geraadpleegd is, zich op 27 mei 2010 akkoord verklaard;

- is de "interkabinetten"-werkgroep op 17 mei 2010 bijeengekomen;

- heeft de Ministerraad op 28 mei 2010 beraadslaagd;

- is de Raad van State op 1 juni 2010 om advies verzocht;

- heeft de afdeling Wetgeving op 3 juni 2010 haar advies uitgebracht, dat op dezelfde datum per fax aan de verwerende partij bezorgd is. Dit advies nr. 48.357/3 luidt als volgt:

" 1. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

2. Rekening houdend met het ogenblik waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht van de regering op het feit dat de ontstentenis van de controle die het Parlement krachtens de Grondwet moet kunnen uitoefenen, tot gevolg heeft dat de regering niet over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van een verordening noodzakelijk is.

3. Voor het overige zijn bij het ontwerp geen opmerkingen te maken.";

- heeft de Ministerraad het ontworpen besluit (dit wil zeggen eveneens de uurroostertoeslagen) op 4 juni 2010 volledig goedgekeurd.

5. Op 22 juni 2010 is het koninklijk besluit betreffende uitvoering van het attractiviteitsplan voor het verpleegkundig beroep wat betreft de premies voor de titels en bijzondere beroepsbekwaamheden en onregelmatige prestaties uitgevaardigd.

Dit is de bestreden handeling, die in het Belgisch Staatsblad van 7 juli 2010 is bekendgemaakt, en die uitwerking heeft op 1 juli 2010 (artikel 16), terwijl sommige bepalingen ervan (hoofdstukken I en II) van toepassing zijn met ingang van 1 januari 2010 (artikel 15).

6. Een ministerieel besluit van 30 juni 2010 wijzigt het ministerieel besluit van 6 november 2003 tot vaststelling van het bedrag en de voorwaarden voor de toekenning van de tegemoetkoming, bedoeld in artikel 37, § 12, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in de rust- en verzorgingstehuizen en in de rustoorden voor bejaarden**.** Dit ministerieel besluit is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 juli 2010.

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord vraagt om het onderwerp van het onderhavige beroep te beperken tot de rustoorden voor bejaarden en de rust- en verzorgingstehuizen van de privésector, aangezien, naar haar oordeel, de verzoekende partij bij het beroep alleen belang heeft voor zover de bestreden handeling alleen voor deze instellingen bedoeld is en er betrekking op heeft;

Overwegende dat de verzoekende partij, die erop wijst dat de verwerende partij het onderwerp van het beroep wenst te beperken, in haar memorie van wederantwoord in hoofdzaak stelt dat de ontvankelijkheid van het beroep niet ter discussie gesteld wordt en hoeft te worden;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie verklaart dat ze haar argumentatie inzake de gedeeltelijke niet-ontvankelijkheid van het beroep herhaalt en ze daarbij toelicht, bij welk beroep de verzoekende partij slechts belang heeft voor zover de bestreden handeling bepaalde verplichtingen oplegt aan de rustoorden en de rust- en verzorgingstehuizen van de privésector; dat ze voorts stelt dat de beperking die wordt opgelegd door de mate van het belang van de verzoekende partij des te noodzakelijker is daar het verpleegkundig personeel waarop de bestreden handeling betrekking heeft, krachtens het koninklijk besluit van 22 juni 2010 beschikt over een recht op bepaalde premies en toeslagen, dat deze sommen voortaan een noodzakelijk deel uitmaken van hun loon en als zodanig beschermd worden door het eigendomsrecht dat gewaarborgd wordt bij artikel 16 van de Grondwet en artikel 1 van het eerste aanvullend protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;

Overwegende dat over deze twee verzoeken van de verwerende partij alleen uitspraak hoeft te worden gedaan indien het onderzoek van de middelen leidt tot de nietigverklaring van de bestreden handeling;

Overwegende dat de verwerende partij, steeds in haar laatste memorie, van oordeel is dat, mocht de Raad van State de bestreden handeling nietig verklaren, de gevolgen van de aldus uitgesproken nietigverklaring zouden moeten worden beperkt door ze uit te stellen tot de datum waarop het arrest wordt uitgesproken; dat ze, tot staving van dit verzoek, betoogt dat de sommen die overeenkomstig het koninklijk besluit van 22 juni 2010 verschuldigd zijn, reeds gestort zijn aan de bedoelde verpleegkundigen en dat een eventuele integrale nietigverklaring van de bestreden handeling aldus afbreuk zou doen aan de rechten van het verpleegkundig personeel op een verhoogde bezoldiging;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel aanvoert, dat ontleend wordt aan schending van de Grondwet en inzonderheid van de artikelen 10, 11, 33 en 160 ervan; aan schending van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en inzonderheid van de artikelen 3 en 84 ervan, alsook aan ontstentenis van, dwaling omtrent, ontoereikendheid van of tegenstrijdigheid in de gronden of de motieven en aan machtsoverschrijding, doordat de afdeling Wetgeving van de Raad van State haar advies heeft moeten uitbrengen binnen een termijn van vijf dagen, terwijl het spoedeisende karakter dat wordt aangevoerd om deze termijn te verantwoorden niet deugdelijk gemotiveerd wordt en wordt tegengesproken door de bijzondere omstandigheden van de zaak; dat de verzoekende partij, na te hebben herinnerd aan de inhoud van artikel 84, paragraaf 1, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en erop te hebben gewezen dat, volgens de aanhef van de bestreden handeling, "het verzoek om spoedbehandeling (…) gemotiveerd [wordt] door de omstandigheid dat de budgetten voor de maatregelen vervat in dit koninklijk besluit, goedgekeurd werden op 13 oktober 2009 door de Algemene Raad van het RIZIV, in het kader van het RIZIV-budget van 2010", van oordeel is dat de omstandigheden eigen aan de zaak niet alleen aantonen dat de steller van de handeling zelf verantwoordelijk is voor de spoedeisendheid die hij aanvoert om de afdeling Wetgeving aan te spreken, maar ook dat de verantwoording van het spoedeisende karakter grondslag mist; dat ze opmerkt dat het op zijn minst tegenstrijdig is het spoedeisende karakter aan te voeren om een advies van de afdeling Wetgeving te verkrijgen binnen een termijn die beperkt is tot enkele dagen, wanneer de ontworpen bepalingen terugwerken; dat ze het vreemd acht dat wordt bepaald: "De bepalingen vermeld in de hoofdstukken I en II zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2010. De betaling van de afgesproken toeslagen gebeurt door de werkgever vanaf 1 juli 2010 en wordt geïntegreerd in het loon van de werknemer. De toeslagen die verdiend werden in de periode van 1 januari tot en met 30 juni 2010 worden ten laatste op 1 juli 2010 als eenmalig inhaalbedrag uitbetaald", dit is vóór de bekendmaking van de bestreden handeling in het Belgisch Staatsblad en de dag waarop ze in werking treedt; dat ze er vervolgens op wijst, op basis van het tijdschema inzake de totstandkoming van de bestreden handeling, dat, hoewel het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State uitgebracht is op 3 juni 2010, de bestreden handeling niet eerder dan op 22 juni 2010 ter ondertekening aan de Koning zou worden voorgelegd, dit is bijna negentien dagen later; dat ze aanvoert dat, zelfs gesteld dat uit het advies van de afdeling Wetgeving voortvloeit dat de tekst van de

bestreden handeling moet worden nagezien, deze slechts zestien artikelen omvat, die minder dan drie bladzijden beslaan, zodat een dergelijke herlezing zeker niet een zo lange termijn rechtvaardigt vooraleer de bestreden handeling uitgevaardigd wordt, terwijl ze, volgens de verklaring van de steller ervan, uiterlijk 1 juli 2010 in werking moest treden; dat ze voorts opmerkt dat het ruim vijftien dagen heeft geduurd vooraleer de bestreden handeling in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt; dat ze uit deze gegevens concludeert dat de verwerende partij zelf verantwoordelijk is voor de spoedeisendheid die ze aanvoert om de toepassing van artikel 84, § 1, 2°, van de wetten op de Raad van State te rechtvaardigen en dat de abnormaal lange termijn die verlopen is na de raadpleging van de afdeling Wetgeving tot de uitvaardiging en vervolgens de bekendmaking van het bestreden koninklijk besluit de gevraagde spoedbehandeling elke plausibele rechtvaardigingsgrond ontnomen heeft;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord uit de motivering van het verzoek om spoedbehandeling zoals ze voorkomt in de aanhef van het bestreden besluit, afleidt dat het aangevoerde verzoek om spoedbehandeling daadwerkelijk gemotiveerd wordt overeenkomstig de vereisten van artikel 84 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat ze wat de kwestie van de geldigheid van deze motivering betreft, eraan herinnert dat het vaste rechtspraak is dat de afdeling Wetgeving de eerste beoordelaar is van de rechtmatigheid van de "bijzondere redenen" – ontleend aan artikel 84 van de gecoördineerde wetten - die in een aan haar overgelegde adviesaanvraag worden uiteengezet, waarbij het advies van de afdeling Wetgeving in dit opzicht een "deskundig" advies vormt, zodanig dat, zoals *in casu* het geval is, wanneer in het advies van de afdeling Wetgeving omtrent de aangevoerde spoedeisendheid geen opmerkingen worden gemaakt, de steller van de handeling er *a priori* kan op vertrouwen; dat ze erkent dat dit principe niet absoluut is, maar dat het aan de verzoekende partij staat aan te tonen dat de overheid die het advies heeft gevraagd de Raad van State misleidend heeft voorgelicht omtrent de bijzondere redenen die haar tot haar verzoek om spoedbehandeling hebben gebracht of dat achteraf uit het administratief dossier aan het licht komende gegevens er doen van blijken dat die bijzondere redenen in weerwil van de bij de aanvraag opgewekte schijn iedere overtuigingskracht ontbeerden; dat ze bij het toetsen van de gegevens van de zaak aan de rechtspraak van de Raad van State aanvoert dat uit de aanhef van de bestreden handeling blijkt dat het in het koninklijk besluit vermelde verzoek om spoedbehandeling niet alleen verband houdt met het feit dat reeds in een budget was voorzien om de in het besluit voor 2010 vermelde attractiviteitsmaatregelen te financieren, maar ook met het feit dat deze financiële incentives vanaf 1 juli 2010 daadwerkelijk aan de betrokken verpleegkundigen moesten worden gestort, en dat het, wat dit betreft, van belang was dat de overheidsmiddelen zo snel mogelijk aan de werkgevers werden bezorgd opdat zij de aan hun personeel toegekende voordelen konden overdragen; dat ze betoogt dat dit geheel van omstandigheden, *in casu*, een met bijzondere redenen omkleed geldig verzoek om spoedbehandeling oplevert op basis van nauwkeurige en bijzondere omstandigheden en dat het volkomen begrijpelijk is dat een regering uitvoering heeft willen geven aan de maatregelen die waren getroffen voor het begin van het betrokken

financieringsjaar, namelijk vóór 1 juli 2010; dat ze vervolgens van oordeel is dat de procedure inzake de totstandkoming van de bestreden handeling aantoont dat ze heeft blijk heeft gegeven van de naarstigheid die wegens de omstandigheden van de zaak vereist was, aangezien van de in de bestreden handeling vervatte maatregelen voor de eerste maal sprake was in het akkoord van 4 maart 2010 (dit is slechts drie maanden vóór de vaststelling van de handeling), dat het echter slechts om een principieel politiek akkoord ging dat nog moest worden besproken in de bevoegde paritaire comités en commissies voor de betrokken sectoren (openbare sector en privésector), dat deze bespreking snel (op 17 maart 2010) is afgesloten voor de openbare sector, dat dit niet het geval was voor de privésector en dat de verwerende partij, om de actoren van de privésector de tijd te laten om te onderhandelen, zoals ter zake gebruikelijk is, dus heeft gewacht tot mei 2010 om een ontwerp van koninklijk besluit dat zowel op de openbare sector als op de privésector van toepassing was ter fine van advies aan de inspecteur van Financiën voor te leggen; dat ze vervolgens poogt aan te tonen, op basis van het tijdschema inzake de totstandkoming van de bestreden handeling, in welk opzicht de termijnen van uitvaardiging en van bekendmaking niet kennelijk onredelijk zijn; dat ze bovendien betwijfelt of de verwijzing naar een arrest van de Raad van State dat door de verzoekende partij tot staving van haar argumentatie wordt geciteerd relevant is; dat ze, ten slotte erkent dat de terugwerking van de vastgestelde maatregelen op zich het spoedeisende karakter niet kan wettigen, maar van oordeel is dat het toch helemaal niet tegenstrijdig is spoedeisendheid aan te voeren wanneer de bestreden handeling bepaalt dat de sommen die uit hoofde van deze terugwerking verschuldigd zijn tegen 1 juli 2010 in de vorm van een enige premie moeten worden betaald;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord eraan herinnert dat artikel 84 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State weliswaar bepaalt dat "wanneer in spoedeisende gevallen die met bijzondere redenen worden omkleed" de afdeling Wetgeving haar advies kan uitbrengen binnen een verkorte termijn van vijf dagen, maar dat, daar het om een uitzonderingsprocedure gaat, moet worden nagegaan in welke gevallen deze procedure op een restrictieve wijze toepassing kan vinden; dat ze erop wijst dat deze bepaling "spoedeisende gevallen (vereist) die met bijzondere redenen worden omkleed" voor de overheid die deze spoedeisendheid aanvoert, en dat indien de aanhef van de bestreden handeling een motivering van de toepassing van de verkorte procedure bevat, dit niet noodzakelijkerwijs betekent dat deze motivering deugdelijk is; dat ze van oordeel is dat *in casu* de spoedeisendheid geacht moet worden niet genoegzaam aangetoond te zijn, en dit eveneens omdat de verwerende partij niet kon voorbijgaan aan de noodzaak om de kwestie te regelen en, derhalve, om de bestreden handeling uit te vaardigen in zoverre ze een akkoord d.d. 4 maart 2010 uitvoert; dat ze erop wijst dat, hoewel het akkoord dat tussen de verschillende protagonisten tot stand is gekomen dateert van 4 maart 2010, het heeft geduurd tot 1 juni 2010 vooraleer de verwerende partij om het advies van de afdeling Wetgeving heeft verzocht, terwijl de bestreden handeling niet eerder dan op 22 juni 2010 ter ondertekening aan de Koning zou worden voorgelegd, dit is bijna negentien dagen later, terwijl, zelfs gesteld dat uit het advies van de afdeling Wetgeving

voortvloeit dat de tekst van de bestreden handeling moet worden nagezien, deze slechts zestien artikelen omvat, die minder dan drie bladzijden beslaan, zodat een dergelijke herlezing zeker niet een zo lange termijn rechtvaardigt vooraleer de bestreden handeling uitgevaardigd wordt, hoewel ze, volgens de verklaring van de steller ervan, uiterlijk 1 juli 2010 in werking moest treden en het ruim vijftien dagen heeft geduurd vooraleer de bestreden handeling in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, terwijl de verwerende partij geenszins een kortere termijn van bekendmaking heeft gevraagd, zoals uit het administratief dossier blijkt;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie herinnert aan de overwegingen op basis waarvan ze kan betogen dat de motivering van het verzoek om spoedbehandeling steunt op relevante redenen en in de feiten niet wordt tegengesproken; dat ze voorts stelt dat de termijn van achttien dagen die verlopen is tussen de goedkeuring van het ontwerp door de Ministerraad en de uitvaardiging ervan niet alleen gerechtvaardigd wordt door het feit dat de handtekening van twee ministers vereist was, maar eveneens en vooral door het houden van vervroegde federale verkiezingen op 13 juni 2010; dat ze van oordeel is dat deze verkiezingen, die bijzonder gevoelig liggen, ten volle een lichte vertraging rechtvaardigen van de procedure waarbij de handeling ter ondertekening wordt voorgelegd aan de betrokken ministers en vervolgens aan de Koning;

Overwegende dat artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State, ingevoegd bij een wet van 4 augustus 1996 en gewijzigd bij de wet van 2 april 2003, bepaalt dat het onderzoek van de zaken door de afdeling Wetgeving plaatsvindt in de volgorde van de inschrijving op de rol, uitgezonderd " wanneer, in spoedeisende gevallen die in de aanvraag met bijzondere redenen worden omkleed, de overheid die de afdeling wetgeving adieert, vraagt dat het advies wordt medegedeeld binnen een termijn van vijf werkdagen **…**"; dat inzonderheid uit de memorie van toelichting van het wetsontwerp dat heeft geleid tot de wet van 4 augustus 1996 blijkt dat "de motivering van de hoogdringendheid die het onderzoek binnen [vijf] dagen wettigt, moet worden vermeld in de aanhef van de regelgevende akte", welk vereiste "de afdeling administratie van de Raad van State toelaat om, in geval van een beroep tot nietigverklaring, na te gaan of de hoogdringendheid die in de aanhef van de regelgevende akte die voor haar wordt aangevochten, terecht werd ingeroepen" (Parl. St. Senaat 1995-1996, nr. 1-321/1, 15); dat in het verslag uitgebracht namens de Commissie voor de binnenlandse en administratieve aangelegenheden met betrekking tot hetzelfde wetsontwerp voorts staat: "De aanvragen voor een spoedbehandeling moeten duidelijk gemotiveerd worden in de preambule, waardoor de Raad van State *a posteriori* controle kan uitoefenen" (Parl. St. Senaat 1995-1996, nr. 1-321/6, 24); dat aldus blijkt dat de wetgever gewild heeft dat de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State de bevoegdheid en de plicht bezit om na te gaan of het spoedeisende karakter dat is aangevoerd ter ondersteuning van een verzoek om een advies binnen een termijn van ten hoogste vijf werkdagen met bijzondere redenen omkleed is, of de feitelijke gegevens die aangebracht zijn om dat

verzoek om spoedbehandeling te wettigen juist zijn, en of ze op regelmatige wijze gekwalificeerd en beoordeeld zijn;

Overwegende dat *in casu* de aanhef van het bestreden koninklijk besluit de volgende motivering van het verzoek om spoedbehandeling bevat:

" Gelet op het verzoek om spoedbehandeling, gemotiveerd door de omstandigheid dat de budgetten voor de maatregelen vervat in dit koninklijk besluit, goedgekeurd werden op 13 oktober 2009 door de Algemene Raad van het RIZIV, in het kader van het RIZIV-budget van 2010;

Dat concretisering van de bepalingen voor het toekennen van de premies of salaristoeslagen sinds november 2009 onderhandeld werden en het voorwerp uitmaakten van een akkoord met de sociale partners van de non-profit sector op 4 maart 2010;

Dat dit akkoord werd vastgelegd in het protocolakkoord van 17 maart 2010;

Dat deze akkoorden een betaling van de salaristoeslagen voorzien vanaf 1 juli 2010 aan de personeelsleden voor de betrokken onregelmatige prestaties;

Dat de periode januari-juni 2010 onder vorm van een unieke inhaalpremie wordt geglobaliseerd, waarvan overeengekomen werd de betaling in juli 2010 uit te voeren;

Overwegende dat, opdat de begunstigden van deze maatregelen de voorziene en gebudgetteerde bedragen effectief in juli 2010 zouden kunnen ontvangen, de betrokken werkgevers de financiële middelen moeten ontvangen binnen een termijn die het hen mogelijk maakt ze toe te kennen alsook te beschikken over de informatie betreffende de toekenningsvoorwaarden;

Overwegende dat het financieringsbesluit en de notificatie van het Budget van Financiële Middelen door de FOD Volksgezondheid voor wat de ziekenhuizen en de financieringsbesluiten en stortingen, door het RIZIV, voor wat de andere structuren betreft, de vereffening van de financiering voorzien op 1 juli;

Overwegende dat men moet garanderen dat de premies en salaristoeslagen effectief toegekend worden aan de betrokken personen volgens de overeengekomen bepalingen; dat huidig besluit hen, in uitvoering van artikel 59quater van de Programmawet van 2 januari 2001, ingevoegd bij de wet van 10 december 2009, een individueel recht geeft om van deze premies en salaristoeslagen te genieten;

Overwegende dat dit besluit garandeert dat het gestorte geld ook werkelijk wordt toebedeeld aan de betaling van deze premies en salaristoeslagen;

Overwegende dat de werkgevers zonder verwijl moeten beschikken over de reglementaire informatie die het hen mogelijk maakt om zich aan te passen; dat de effectieve storting van deze premies en salaristoeslagen van de instellingen

vereist dat ze hun procedures met betrekking tot de invoer van de gegevens betreffende de gepresteerde uren aanpassen, alsook de uitbetalingsprocedures aanpassen; dat deze aanpassingen tijd vergen gezien de wijzigingen van de informaticaprogramma's; dat deze aanpassingen bijzonder zijn in die zin dat ze alleen betrekking hebben op bepaalde personeelscategorieën, wat ze complexer maakt; dat ze bovendien, voor wat de salaristoeslagen voor de oncomfortabele prestaties betreft, (…) verschuldigd zijn vanaf 1 januari 2010; dat de werkgevers maatregelen moeten nemen met betrekking tot de periode gaande van 1 januari 2010 tot de datum waarop deze salaristoeslagen zullen berekend worden in het kader van de normale procedures, maar overeenkomstig de nieuwe verplichtingen ingesteld door huidig koninklijk besluit";

Overwegende dat *in casu* de doelstelling die wordt nagestreefd door de uitvaardiging van de bestreden handeling erin bestaat de verpleegkundigen op wie ze van toepassing is met ingang van 1 januari 2010 premies en toeslagen te laten genieten;

Overwegende dat niet aangetoond wordt dat de verwezenlijking van deze doelstelling in het gedrang zou zijn gebracht door de enigszins uitgestelde uitvaardiging van de bestreden handeling, en dit, des te meer daar de terugwerking die eraan verbonden is voor de betrokken werknemers precies de waarborg vormt dat ze de premies en toeslagen zullen ontvangen die hun met ingang van 1 januari 2010 moeten worden toegekend en dat evenzeer de ermee samenhangende verplichtingen van hun werkgevers zullen worden uitgevoerd; dat, bijgevolg, door te verwijzen naar de vervaldatum van 1 juli 2010, de spoedeisendheid die door de verwerende partij wordt aangevoerd tot staving van een verzoek om advies binnen een termijn van ten hoogste vijf werkdagen niet op een relevante wijze wordt gemotiveerd; dat hieruit volgt dat, aangezien het verzoek om spoedbehandeling niet deugdelijk gemotiveerd is en wordt tegengesproken, het middel niet gegrond is;

Overwegende dat er geen aanleiding is om de overige middelen te onderzoeken, die, gesteld dat ze gegrond zijn, geen ruimere nietigverklaring kunnen meebrengen;

Overwegende dat er geen grond is om de gevolgen van de nietigverklaring te beperken tot de loutere "rusthuizen" (en verzorgingstehuizen) van de privésector, zoals de verwerende partij in feite in haar memorie van antwoord vraagt; dat de ontvankelijkheid van het beroep dat de verzoekende partij heeft ingesteld weliswaar moet worden beoordeeld uit het oogpunt van de collectieve belangen die ze wenst te behartigen uit hoofde van haar doel, welke belangen stellig niet samenvallen met de belangen van andere instellingen waarop de werknemers aanspraak kunnen maken onder het stelsel van de bij de bestreden handeling uitgevaardigde maatregelen; dat daaruit evenwel niet af te leiden valt dat de gevolgen van het beroep zouden moeten worden beperkt tot de mate waarin de verzoekende partij er belang bij heeft en tot de rusthuizen (en de verzorgingstehuizen) van de privésector; dat als de onderliggende redenering van het verzoek van de verwerende partij wordt gevolgd, dit zou leiden tot

schending van het gezag van gewijsde dat verbonden is aan de vernietigingsarresten, inzonderheid wanneer, zoals *in casu*, het wettigheidsgebrek dat bij het onderzoek van het eerste middel in aanmerking wordt genomen alle bepalingen van de bestreden handeling aantast; dat, voor het overige, door de verkregen rechten op het genot van de reeds uitbetaalde lonen en toeslagen aan te voeren weliswaar kan worden gewettigd dat de gevolgen van de nietigverklaring die tot stand moet komen worden uitgesteld tot de datum waarop het arrest wordt uitgesproken, maar dat dit niet relevant is om te verantwoorden dat het onderwerp en de gevolgen van het beroep worden beperkt tot de mate waarin de verzoekende partij louter collectieve belangen te behartigen heeft;

Overwegende dat, gelet op de talrijke toepassingen met een individuele strekking waartoe het bestreden besluit heeft geleid, moet worden besloten dat de gevolgen van dit besluit gehandhaafd worden tot de datum waarop dit arrest bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 22 juni 2010 betreffende uitvoering van het attractiviteitsplan voor het verpleegkundig beroep wat betreft de premies voor de titels en bijzondere beroepsbekwaamheden en onregelmatige prestaties.

Artikel 2.

De gevolgen van de nietig verklaarde bepalingen van het voormelde koninklijk besluit worden gehandhaafd tot de datum waarop dit arrest in het Belgisch staatsblad wordt bekendgemaakt.

Artikel 3.

Dit arrest wordt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

Artikel 4.

De kosten, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op achttien oktober tweeduizend elf door:

Mevr.	Odile DAURMONT,	kamervoorzitter,
de HH.	Paul LEWALLE,	staatsraad,
	David DE ROY,	staatsraad,
Mevr.	Katty LAUVAU,	griffier.

De Griffier **De Voorzitter**

Katty LAUVAU **Odile DAURMONT**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63, EERSTE LID,
VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**